

Jemná praxe v adventním duchu

Vánoce jsou časem klidu, pohody a lásky. Abychom tyto mohli rozdávat, musíme je nejprve pocítit sami k sobě. Zaměřme tímto směrem adventní praxi a vnímejme sami sebe tak, jak jsme. A tak se i milujeme.

Spěch, stres a shon. To jsou v posledních letech věrní společníci adventu, kteří narušují jeho jemné kouzlo a zastírají jej temným oparem úzkosti, strachu a nepohodlí. Zcela zbytečně se tak okrádáme o příjemný čas, který můžeme trávit s těmi, na nichž nám záleží nejvíce. A mezi tyto osoby samozřejmě patříme i my sami.

Trávit čas se sebou

Naučme se trávit čas sami se sebou, naučme se, jak být za tento čas vděční a z něj radostní, a naučme se proplouvat stresovými situacemi v životě tak, aby se nás co nejméně dotýkaly. Naučme se všimnout si toho, na čem skutečně záleží, a plynutí života pustit vše ostatní, co vyřešit nemůžeme a čehož řešení nám jen ubírá cennou životní energii. Prolněme do vlastní praxe vlastní nitro a udělejme si ji takovou, jakou ji chceme mít – vždyť praxe je v konečném důsledku odrazem praktikujícího. Praktikujme s radostí, láskou a pokorou k sobě samému a budme vděční za to, že můžeme žít život, jaký žijeme.

Najděme klid v sobě

Navzdory tomu, že spěch je proti vši logice adventního času, mnozí z nás jej prožívají a mnohým z nás tak přináší nepříjemně tísnivé a svíravé pocity úzkosti. Také máte někdy pocit, když vstanete z postele, že den je moc krátký na to, abyste stihli zvládnout vše, co jste si předsevzali? Také vám někdy připadá, že se na vás odevšud všechno valí, každý po vás něco chce a na vás je toho tolik, že vám třesí hlava, a přesto se nedokážete pohnout z místa, protože je zkrátka každičká vaše část něčím zavalená?

Všudypřítomnost lásky

Problém nebude v okolí, problém bude ve vás. Je totiž jen na nás, jak se cítíme, jak se cítit rozhodneme. Najdeme-li uvnitř sebe pevný pilíř, o nějž se budeme moci opřít za všech okolností, dodá nám to pocit jistoty a víry v sebe sama, s nímž nedílně souvisí i zdravá sebeláska, zdravé sebevědomí a tím pádem i vnitřní klid, který uvnitř sebe můžeme nastolit jen a jen my. Začneme s tím v období adventu, kdy láska poletuje vzduchem a je všudypřítomná. Taková může být po celý

rok. Stačí jen na svět nahlížet otevřenýma očima.

Dech jako průvodce

Začněme tím, že si každý den najdeme chvíli pro sebe, kdy si dovolíme pohroužit se do hlubin sebe sama a sžívat se s tím, co zde nalezneme. Ať ráno, večer nebo kdykoliv jindy během dne, pobývejme se sebou a u sebe v rámci jemné jógové praxe, která prosvětlí naše nitro a naučí nás milovat sebe sama a skrze to i všechny a všechno ostatní. Průvodcem na této cestě nechť je nám dech a dráha, kterou v těle vykonává. Jistě máte pár oblíbených poloh, které vám dělají dobře. Zařadte je, ale praktikujte je se zavřenýma očima a umožněte si zastavit se v nich, dýchat a jen být. Vnímejte, jak a kde cítíte, co vám poloha přináší. Jakmile přestane být poloha pohodlná, netlačte se do toho v ní setrvávat a zaujměte jinou.

Nehybný plamen pro klidnou mysl

Zakončete praxi meditací *trátak*, kdy zaujmete pohodlnou polohu a budete zírat na žhavý konec knotu svíčky položené ve výši očí. Sledujte tuto prostřední část plamene tak dlouho, dokud nezačnete mít pocit, že slzíte. Poté oči zavřete a sledujte otisk plamene v prostoru za očima. Pokuste se jej tam udržet. Jakmile zmizí nebo jakmile bude praxe pro vás již vyčerpávající, přesuňte pozornost k dechu a zaujmete polohu šavásany, kde v sobě necháte doznít pocity z uplynulé praxe. Cvičení *trátak* praktikujte ideálně v místnosti, kde nefouká, aby plamen svíčky byl klidný a nekomíhal se - to je totiž předobraz klidu, který jeho sledování navodí ve vaší mysli a umožní, aby nastal prožitek prázdnoty, takzvaný *čidakáš*. Ten přináší uvolnění, osvěžení a zklidnění.

- autor: Kateřina Hájková
- foto: Shutterstock.com